Prima instanță: Judecătoria Chișinău (sediul Centru), judecător Tricolici Diana
Dosarul nr. 2ac-281/25 (2-20082822-02-2ac-30042025)

D E C I Z I E

18 martie 2026 mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru

Instanța de judecată în componența:
Preşedintele completului, judecător – Ana Panov
Judecătorii – Svetlana Vîșcu și Elena Bolocan

Grefier – Andreea Caracaș și Adelina Iaz

Examinând în ședință publică, în limba de stat, apelul declarat de SRL „Merant Plus", reprezentată de avocatul Pagoni Domnița, împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 16 decembrie 2024, pronunțată în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată înaintată de SRL „Ialoveni Gaz" împotriva SRL „Merant Plus" privind rezoluțiunea contractului de antrepriză și a acordului adițional, restituirea sumei, precum și compensarea cheltuielilor de judecată, –

C o n s t a t ă:

1. **Partea descriptivă – pretenţiile reclamantului, obiecţiile pîrîtului şi explicaţiile celorlalţi participanţi la proces:**
2. La 08 iulie 2020, SRL „Ialoveni Gaz" a depus în instanța de judecată cerere de chemare în judecată către SRL „Merant Plus" privind rezoluțiunea contractului de antrepriză nr.19 din 03 august 2016 și a acordului adițional nr.1 din 01 decembrie 2016, restituirea sumei și a cheltuielilor de judecată.
3. În motivarea cererii de chemare în judecată, reclamanta a menționat că la 03 august 2016, între SRL „Ialoveni Gaz" și SRL „Merant Plus" a fost încheiat contractul de antrepriză nr. 19, prin care SRL „Merant Plus" s-a obligat să execute lucrări de reparații a blocului administrativ nr. 2 filiala „Anenii Noi Gaz" etapa III, or. Anenii Noi al SRL „Ialoveni Gaz".
4. Precizează că pârâta SRL „Merant Plus" nu a executat în mod corespunzător obligațiile sale contractuale. Or, pct. 2.4. din contractul de antrepriză prevedea că, stoparea lucrărilor urmează să fie făcută la solicitarea beneficiarului lucrărilor SRL „Ialoveni Gaz".
5. Menționează că solicitări de a fi stopate lucrările în adresa SRL „Merant Plus", nu au fost transmise. Reclamanta face trimitere la pct. 3.3. din contractul de antrepriză nr.19 din 03 august 2016, potrivit căruia a fost stabilit termenul de executare a lucrărilor 4 luni de zile (august - noiembrie 2016).
6. Mai explică partea reclamantă că, acest termen nu a fost respectat de către pârâta SRL „Merant Plus" astfel, fiind încălcate obligațiile contractuale.

7. Susține că conform acordului adițional nr.1 din 01 decembrie 2016, la contractul de antrepriză nr. 19 din 03 august 2016, (valoarea contractului 756 550, 46 lei), rezultă obligația de executare a lucrărilor suplimentare la obiectul „reparații a blocului administrativ nr. 2 filiala „Anenii Noi Gaz" etapa III or. Anenii Noi".
8. Relevă că potrivit acordului adițional nr.1 din 01 decembrie 2016, antreprenorul din materialele sale și pe riscul său în concordanță cu cadrul legal a fost obligat să execute lucrările în termen de 1 (una) lună. La 12 ianuarie 2017, reclamanta afirmă că a parvenit scrisoarea de garanție prin care pârâta SRL „Merant Plus", a garantat sub propria răspundere și s-a obligat de a executa lucrările în termen de până la 01 aprilie 2017.
9. Relevă că la moment, ca urmare a executării parțiale a lucrărilor, a constatat deja vizibil deteriorări și fisuri în pereții interiori ai clădirii, izolarea exterioară se desprinde de pe pereți.
10. Consideră că pârâta a executat necorespunzător obligațiile contractuale. Or, invocă că pct. 6.2. al contractului de antrepriză citat, prevede că antreprenorul garantează calitatea lucrărilor efectuate conform normelor în vigoare nu mai puțin de 30 de ani.
11. Mai mult, SRL „Ialoveni Gaz" precizează că lucrările suplimentare care urmau a fi efectuate conform acordului adițional din 01 decembrie 2016, nici nu au fost începute, pe când reclamanta a achitat suma de 399 990,65 lei.
12. La fel, reclamanta menționează că clauzele de la pct. 1.1., 2.2., 3.1., 3.2., 3.3., din acordul adițional nr.1 din 01 decembrie 2016, contractul de antrepriză nr.19 din 03 august 2016, precum și conform scrisorii de garanție din 12 ianuarie 2017, pârâta SRL „Merant Plus" s-a obligat să execute lucrările la obiectul menționat (blocului administrativ nr. 2 filiala „Anenii Noi Gaz" etapa III or. Anenii Noi), să transmită către SRL „Ialoveni Gaz" obiectul în termenii contractuali convenițți, să respecte documentația de proiect și cerințele tehnice.
13. Afirmă că, executantul lucrărilor conform pct. 2.2 din contractul de antrepriză nr. 19 din 03 august 2016, s-a obligat ca la finalizarea lucrărilor, beneficiarul va recepționa prealabil obiectul construit prin întocmirea de către părți a procesului verbal de terminare a lucrărilor la obiect, care va conține și caracteristica obiectului, a posibilelor vicii și abateri constatate și a modului de înlăturare a acestora. Iar, după înlăturarea viciilor și abaterilor constatate, se va întocmi procesul-verbal final de recepție a obiectului. Fapte care nu au fost executate de antreprenorul SRL „Merant Plus", prin urmare reclamanta consideră că este în prezența neexecutării obligațiilor civile contractuale. SRL „Ialoveni Gaz" specifică că, costul lucrărilor contractului de antrepriză nr.19 din 03 august 2016 constituie suma de 2 767 824, 77 lei, fapt indicat expres la pct. 3.1 al contractului.
14. Menționează că contrar prevederilor contractuale, pârâta SRL „Merant Plus" nici până la moment nu a executat obligațiile asumate și anume de a efectua lucrările de reparație, întocmirea procesului-verbal de recepție și finalizare a lucrărilor. Reclamanta SRL „Ialoveni Gaz" în baza pct.3.4 și pct.4.7 al contractului citat, relevă că în calitate de beneficiar, are dreptul să solicite repararea prejudiciului în urma neexecutării obligațiilor contractuale de către antreprenor precum și să solicite înlăturarea neajunsurilor. Finalizarea lucrărilor se consideră data semnării de către ambele părți a actului de recepție finală a lucrărilor, document care nu este semnat de către ambele părți, ceea ce denotă că obligațiile contractuale nu au fost executate de către pârâtă. SRL „Ialoveni Gaz" precizează că a înaintat în adresa SRL „Merant Plus" mai multe reclamații și pretenții în scopul soluționării pe cale amiabilă a litigiului, însă pârâta nu a întreprins nicio acțiune de a executa obligațiile contractuale.

15. Solicită rezoluțiunea contractului de antrepriză nr. 19 din 03 august 2016, încheiat între SRL „Ialoveni Gaz” și SRL „Merant Plus” și rezoluțiunea acordului adițional nr. 1 din 01 decembrie 2016; Încasarea de la SRL „Merant Plus” a sumei de 399 990 lei, achitată cu titlu de remunerație pentru executarea lucrărilor/neexecutarea lucrărilor conform acordului adițional nr. 1 din 01 decembrie 2016 (restituția prestațiilor); încasarea de la SRL „Merant Plus” a sumei de 11 999,7 lei cu titlu de taxă de stat.

16. Hotărârea primei instanțe: În temeiul hotărârii Judecătoriei Chișinău sediul Centru din 16 decembrie 2024, s-a admis acțiunea depusă de SRL „Ialoveni Gaz” și s-a declarat rezoluțiunea contractului de antrepriză nr.19 din 3 august 2016 și a acordului adițional nr.1 din 1 decembrie 2016 încheiat între SRL „Ialoveni Gaz” și SRL „Merant Plus”. S-a încasat de la SRL „Merant Plus” în beneficiul SRL „Ialoveni Gaz” suma în mărime de 399 990 lei și cheltuielile de judecată constituite din taxa de stat în mărime de 11 999,70 lei.

17. Solicitarea apelantului şi motivele de fapt şi de drept pe care se întemeiază apelul

18. Nefiind de acord cu soluția primei instanțe, la 30 decembrie 2024, prin intermediul poștei electronice, avocata Pagoni Domnița în interesele SRL „Merant Plus” a depus apel nemotivat împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 16 decembrie 2024.

19. **<u>În motivarea cererii de apel,</u>** apelantul a indicat că reclamanta şi-a revendicat drepturile pretins a fi încălcate de S.R.L. „MERANT PLUS”, ce derivă din contractul de antrepriză din 3 august 2016 şi acordul adiţional nr. 1 din 1 decembrie 2016. Reieşind din clauzele acestor acte juridice, se deduce că lucrările de construcţie urmau a fi executate de către S.R.L. „MERANT PLUS" în termenul limită de până la 31 decembrie 2016. Prin scrisoarea de garanţie din 12 ianuarie 2017, S.R.L. „MERANT PLUS” şi-a asumat angajamentul de a executa lucrările de construcţie în termen limită de până la 1 aprilie 2017.
20. Potrivit art. 6 alin. [1] Cod Civil (în redacţia în vigoare la data încheierii contractului de antrepriză şi expirării termenului de executare a lucrărilor de construcţie), legea civilă nu are caracter retroactiv. Ea nu modifică şi nici nu suprimă condiţiile de constituire a unei situaţii juridice constituite anterior, nici condiţiile de stingere a unei situaţii juridice stinse anterior. De asemenea, legea nouă nu modifică şi nu desfiinţează efectele deja produse ale unei situaţii juridice stinse sau în curs de realizare. Din interpretarea normei legale enunţate se deduce că raporturile juridice sunt guvernate de legea civilă în vigoare la data instituirii acestora. Excepţie de la această regulă sunt situaţiile în care, la data adoptării unei legi civile noi, raporturile juridice sunt în cursa de realizare, pentru care, se aplică legea nouă. în speţă, constatăm că la 1 martie 2019, a intrat în vigoare Legea nr. 133/2018 privind modernizarea Codului Civil. La data adoptării şi intrării în vigoare a acestei Legi, raporturile juridice instituite între părţile litigante nu erau în curs de realizare, or, termenul limită de executare a lucrărilor, agreat de părţi, a fost 1 aprilie 2017. Corespunzător, este cert că litigiului din speţă îi sunt aplicabile dispoziţiile legale în redacţia în vigoare la data instituirii raportului juridic obligaţional, legea civilă în redacţia în vigoare până la 1 martie 2019.
21. Reiterează că potrivit clauzelor contractului de antrepriză şi a acordului adiţional, lucrările de construcţie urmau a fi executate de către S.R.L. „MERANT PLUS” în termen limită de până la 31 decembrie 2016. Acest termen a fost prelungit de S.R.L. „MERANT PLUS” până la 1 aprilie 2017, prin scrisoarea de garanţie din 12 ianuarie 2017, prelungire acceptată de S.R.L. „IALOVENI-GAZ”.
22. Deci, este evident că în cazul în care sunt formulate pretenţii faţă de modul în care S.R.L. „MERANT PLUS” şi-a executat obligaţiile asumate în baza contractului de antrepriză şi a

acordului adiţional, termenul de prescripţie pentru revendicări urmează a fi calculat din 2 aprilie 2017, adică următoarea zi a termenului limită pentru executarea lucrărilor.

23. Reiterează că S.R.L. „IALOVENI-GAZ” a invocat drept temei de rezoluţiune a contractului de antrepriză şi a acordului adiţional faptul că S.R.L. „MERANT PLUS” nu şi-ar fi executat în modul corespunzător obligaţiile asumate. La examinarea cauzei în fond, în şedinţa judiciară din 11 decembrie 2024, reprezentantul S.R.L. „IALOVENI-GAZ” a declarat şi a recunoscut că S.R.L. „MERANT PLUS” şi-a executat INTEGRAL obligaţiile asumate în baza contractului nr. 19 din 3 august 2016. Respectiv, nu există temeiuri pentru rezoluţiunea contractului de antrepriză nr. 19 din 3 august 2016, aşa cum, însuşi Beneficiarul a recunoscut şi a declarat că obligaţiile asumate de S.R.L. „MERANT PLUS" în baza acestui act juridic au fost executate integral.
24. Menționează că fondul a negat această recunoaştere a reprezentantului reclamantei, invocând că potrivit contractului de antrepriză, executarea lucrărilor de construcţie urma a fi confirmată prin proces-verbal. Își exprimă dezacordul cu această concluzie a instanţei, în condiţiile în care, recunoaşterea de către reclamantă a faptului că lucrările de construcţie contractate prin contractul din 3 august 2016, au fost executate în volum deplin, acoperă omisiunea părţilor de formalizare a finalizării executării lucrărilor.
25. Indică că în speţă, de principiu, sunt aplicabile dispoziţiile art. 123 alin. [6) Cod de procedură civilă, dar nu clauzele contractului de antrepriză. Suma de 399 990,00 MDL rambursarea căreia a fost pretinsă de reclamanta/intimată, derivă din acordului adiţional nr .l din 1 decembrie 2016, potrivit căruia S.R.L. „IALOVENI-GAZ” urma să achite 756 550,46 MDL pentru lucrări suplimentare, care urmau a fi realizate până la 31 decembrie 2016.
26. Potrivit prevederilor acordului adiţional părţile au stabilit doar preţul (costul) lucrărilor suplimentare. în ceea ce priveşte alte condiţii şi termeni urma a fi aplicate prevederile conţinute în contractul de antrepriză nr.19. Potrivit p.3.5 al contractului, achitarea lunară se va efectua în mărime de 90% din valoarea lucrărilor.
27. Prin urmare, având în vedere că termenul de executare adițional a constituit 1 lună, rezultă că în luna decembrie 2016, S.R.L. „IALOVENI-GAZ" urma să achite 90% din suma de 756 550,46 MDL ceea ce constituie 680 894,41 MDL.
28. Prin actul de verificări reciproce se atestă din 3 ianuarie 2018, semnat de ambele părţi şi prezentat de S.R.L. „IALOVENI-GAZ" cu titlu de probă se atestă că aceasta are restanţă la plata lucrărilor în cuantum de 356 559,81 MDL. Deşi actul de verificări cu indicarea sumei restante a fost semnat la 3 ianuarie 2018, S.R.L. „IALOVENI-GAZ” nu a făcut plata sumei restante, însă a expediat o somaţie de executare a obligaţiilor contractuale abia la 4 mai 2019 - peste 2 ani şi 4 luni (termenul de finisare a lucrărilor în baza acordului adiţional a fost 31 decembrie 2016. Prin această somaţie s-a solicitat finisarea lucrărilor nefiind solicitată restituirea plăţilor făcute în baza acordului adiţional.
29. Solicită admiterea apelului, casarea hotărârii primei instanțe cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care cererea de chemare în judecată depusă de S.R.L „IALOVENI GAZ” să fie respinsă ca fiind neîntemeiată.
30. **Termenul legal de declarare a apelului:**
31. În conformitate cu prevederile art. 362 alin. (1) Cod de procedură civilă, termenul de declarare a apelului este de 30 de zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, dacă legea nu prevede altfel.

32. În acest context, având în vedere că dispozitivul hotărârii Judecătoriei Chișinău sediul Centru a fost pronunțat la 16 decembrie 2024, iar cererea de apel datează din 30 decembrie 2024, Colegiul civil constată că apelul a fost declarat în termenul prevăzut de Lege.
33. **Poziția părților în cadrul dezbaterilor judiciare desfășurate în apel:**
34. În ședința de judecată a instanței de apel, reprezentantul apelantului SRL „Merant Plus", avocatul Pagoni Domnița, a susținut în fapt și drept apelul declarat, solicitând admiterea în sensul formulat.
35. Reprezentantul intimatului S.R.L „IALOVENI GAZ", avocatul Dumitru Cucu, a solicitat respingerea apelului cu menținerea hotărârii primei instanțe.
36. **Motivarea instanței de apel**
37. **Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curții de Apel Centru**, examinând legalitatea și temeinica hotărârii contestate cu apel, prin prisma argumentelor invocate de participanții la proces și în baza materialelor din dosar, ajunge la concluzia că apelul este neîntemeiat și urmează a fi respins cu menținerea hotărârii contestate, având în vedere faptele constatate și concluziile reținute **infra.**
38. **Legea și principiile generale aplicabile procedurii de judecare a apelului**
39. În conformitate cu art. 373 Cod de procedură civilă „instanța de apel verifică, în limitele cererii de apel, ale referinţelor şi obiecţiilor înaintate, legalitatea şi temeinicia hotărîrii atacate în ceea ce priveşte constatarea circumstanţelor de fapt şi aplicarea legii în primă instanță. În limitele apelului, instanţa de apel verifică circumstanţele şi raporturile juridice stabilite în hotărîrea primei instanţe, precum şi cele care nu au fost stabilite, dar care au importanţă pentru soluţionarea cauzei, apreciază probele din dosar şi cele prezentate suplimentar în instanţă de apel de către participanţii la proces. În cazul în care motivarea apelului nu cuprinde argumente sau dovezi noi, instanţa de apel se pronunță în fond, numai în temeiul celor invocate în primă instanţă. Instanţa de apel este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel. Apelantului nu i se poate crea în propria cale de atac o situaţie mai dificilă decît aceea din hotărîrea atacată cu apel, cu excepţia cazurilor cînd consimte şi cînd hotărîrea este atacată şi de alţi participanţi la proces".
40. În temeiul **art. 385 alin. (1) lit. a) Cod de procedură civilă al RM** *„instanța de apel, după ce judecă apelul, este în drept să respingă apelul şi să menţină hotărîrea primei instanţe".*
41. În acord cu art. 386 alin. (1) Cod de procedură civilă „hotărîrea primei instanţe se casează sau se modifică de instanţa de apel dacă: a) circumstanţele importante pentru soluţionarea cauzei nu au fost constatate şi elucidate pe deplin; b) circumstanţele importante pentru soluţionarea cauzei, pe care prima instanţă le consideră constatate, nu au fost dovedite cu probe veridice şi suficiente; c) concluziile primei instanţe, expuse în hotărîre, sînt în contradicţie cu circumstanţele cauzei; d) normele de drept material sau normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat". (2) **O hotărîre legală în fond nu poate fi casată numai din motive formale.**
42. În conformitate cu art. 387 Cod de procedură civilă, *se consideră că normele de drept material sînt încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanţa judecătorească: a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată; b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată; b1) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituţională; c) a interpretat eronat legea; d) a aplicat eronat analogia legii sau analogia dreptului.*
43. În temeiul art. 388 Cod de procedură civilă al RM, (1) Hotărîrea primei instanţe urmează a fi casată, independent de argumentele cererii de apel, dacă: *a) cauza a fost judecată de un complet de judecată compus ilegal; b) cauza a fost judecată de instanţă în absenţa unui*

participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data şi ora şedinţei de judecată; c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile cu privire la limba procesului; d) instanţa a soluţionat problema drepturilor unor persoane neantrenate în proces; f) hotărîrea nu este semnată de judecător sau de cineva din judecători ori hotărîrea este semnată nu de acel judecător sau de acei judecători care sînt menţionaţi în hotărîre; g) în dosar lipseşte procesul-verbal al şedinţei de judecată; h) în dosar lipseşte procesul-verbal privind efectuarea unui act procedural; i) cauza a fost examinată cu încălcarea competenţei jurisdicţionale. (2) **Săvîrşirea altor încălcări decît cele consemnate la alin.(1) constituie temeiul casării hotărîrii numai dacă ele au dus sau au putut duce la soluţionarea eronată a cauzei.**

44. În conformitate cu prevederile art. 118 alin. (1) Cod de procedură civilă ,,fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale", iar conform art. 130 Cod de procedură civilă ,,instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblu şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege. Nici un fel de probe nu au pentru instanţa judecătorească o forţă probantă prestabilită fără aprecierea lor. Fiecare probă se apreciază de instanţă privitor la pertinenţa, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă şi suficienţa pentru soluţionarea cauzei".
45. În temeiul art. 240 alin. (1) Cod de procedură civilă ,,la deliberarea hotărîrii, instanţa judecătorească apreciază probele, determină circumstanțele care au importanță pentru soluționarea cauzelor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părți, legea aplicabilă soluționării cauzei şi admisibilitatea acțiunii".
46. Conform art. 239 Cod de procedură civilă ,,hotărîrea judecătorească trebuie să fie legală şi întemeiată. Instanța își întemeiază hotărîrea numai pe circumstanțele constatate nemijlocit de instanță şi pe probele cercetate în ședință de judecată".
47. Astfel, prevederile legale enunțate în mod expres, obligă instanța de apel să verifice circumstanțele şi raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanțe, precum şi cele care nu au fost stabilite, fiind obligată să verifice legalitatea hotărârii în întregul ei şi să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.
48. Colegiul Civil reține că instanța de apel, potrivit regulilor unui proces echitabil, reținând-se rolul determinant al concluziilor sale, are obligația să examineze efectiv problemele esențiale care îi sunt supuse aprecierii şi să nu se limiteze la însușirea motivelor instanței inferioare. (Hirro Balani c. Spaniei, nr.18064/91 din 09.12.1994 §27; Georgiadis c. Greciei nr.21522/93 din 29.05.1997 § 43).
49. Potrivit recomandărilor avizului nr. 11 din 2008 al Consiliului Consultativ al Judecătorilor Europeni (CCJE) în atenţia Comitetului de Miniştri al Consiliului Europei privind calitatea hotărârilor judecătoreşti, o motivaţie şi o analiză clară sunt cerinţele fundamentale ale hotărârilor judecătoreşti şi un aspect important al dreptului la un proces echitabil.
50. Totodată, Colegiul civil consideră necesar să menționeze că nu va formula un răspuns detaliat pentru fiecare argument al apelantului, ci va analiza doar motivele decisive pentru soluționarea prezentei cauze (a se vedea Gard Ruiz vs Spania (Marea Cameră), 21 ianuarie 1999, parag.26, Moreira Fereira vs Portugalia (nr.2) (Marea Cameră), 11 iulie 2017, parag. 84, 98).
51. **Circumstanţele cauzei, constatate de instanţă şi probele pe care se întemeiază concluziile ei privitoare la aceste circumstanţe:**

52. În data de 08 iulie 2020, SRL „Ialoveni Gaz” a depus în instanța de judecată cerere de chemare în judecată către SRL „Merant Plus” privind rezoluțiunea contractului de antrepriză nr.19 din 03 august 2016 și a acordului adițional nr.1 din 01 decembrie 2016, restituirea sumei și compensarea cheltuielilor de judecată.
53. Examinând acțiunea civilă în fond, în temeiul hotărârii Judecătoriei Chișinău sediul Centru din 16 decembrie 2024, prima instanță a concluzionat asupra temeiniciei cererii de chemare în judecată și a hotărât să admită acțiunea și să declare rezoluțiunea contractului de antrepriză nr.19 din 03.08.2016 și a acordului adițional nr.1 din 01.12.2016 încheiat între „IALOVENI GAZ” S.R.L. și „MERANTPLUS” S.R.L.. S-a încasat de la „MERANTPLUS” S.R.L. în beneficiul „IALOVENI GAZ” S.R.L. suma în mărime de 399 990 (trei sute nouăzeci și nouă mii nouă sute nouăzeci) lei și cheltuielile de judecată constituite din taxa de stat în mărime de 11 999,7 (unsprezece mii nouă sute nouăzeci și nouă, 70) lei.
54. Verificând legalitatea și temeinicia hotărârii primei instanțe, conform limitelor apelului declarat, Colegiul civil ajunge la concluzia că prima instanța a determinat corect raportul juridic dedus judecății, circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei au fost stabilite şi elucidate pe deplin, probelor prezentate a dat apreciere completă, obiectivă şi sub toate aspectele, iar hotărârea este legală şi întemeiată, adoptată cu respectarea drepturilor şi intereselor legale a participanților la proces.
55. **Legile de care s-a călăuzit instanța de judecată**
56. Conform art. 7 alin. (4) din Codul civil, în cazul situațiilor juridice contractuale în curs de realizare la data intrării în vigoare a legii noi, legea veche va continua să guverneze natura și întinderea drepturilor și obligațiilor părților, precum și orice alte efecte contractuale, dacă legea nouă nu prevede altfel. Iar alin. (5) prevede că în situațiile prevăzute la alin.(4), dispozițiile legii noi se aplică modalităților de exercitare a drepturilor sau de executare a obligațiilor, precum și de înstrăinare, preluare, transformare sau de stingere a acestora. De asemenea, dacă legea nouă nu prevede altfel, clauzele unui act juridic încheiat anterior intrării în vigoare a legii noi contrare dispozițiilor ei imperative sunt, de la această dată, lipsite de orice efect juridic.
57. Având în vedere că raportul juridic litigios își are izvorul în contractul de antrepriză încheiat la 3 august 2016, Colegiul reține că raporturilor juridice deduse judecății le sunt aplicabile dispozițiile Codului civil în redacția Legii nr. 1107-XV din 6 iunie 2002, în vigoare până la 1 martie 2019, întrucât acestea erau în vigoare la data nașterii raportului juridic dintre părți.
58. Potrivit art. 512 alin. (l) Cod civil, în virtutea raportului obligațional, creditorul este în drept să pretindă de la debitor executarea unei prestații, iar debitorul este ținut să o execute. Prestația poate consta în a da, a face sau a nu face.
59. Conform art. 514 Cod civil, obligațiile se nasc din contract, fapt ilicit (delict) şi din orice alt act sau fapt susceptibil de a le produce în condițiile legii. Iar, art. 572 alin. (1) şi (2) Cod civil, temeiul executării rezidă în existența unei obligații. Obligaţia trebuie executată în modul corespunzător, cu bună-credință, la locul şi în momentul stabilit.
60. Conform dispozițiilor art. 668 alin.(1) Cod civil, contractul încheiat legal obligă părțile nu numai la ceea ce au stipulat expres, dar şi la tot ceea ce rezultă din natura lui în conformitate cu legea, cu uzanțele sau cu principiile echității.
61. Conform art. 957. Cod Civil al. (1) După executarea lucrării, clientul este obligat să recepţioneze lucrarea în modul, la locul şi în termenul stabilit de legislaţie sau de contract. (2) Recepţionarea este o declaraţie prin care clientul acceptă lucrarea, cu sau fără rezerve. (3)

Recepţionării i se asimilează situaţia în care clientul nu preia lucrarea în termenul stabilit în acest scop de antreprenor.

62. Potrivit articolului 970 al. (1) Cod civil, prin contractul de prestări servicii, o parte (prestator) se obligă să presteze celeilalte părţi (beneficiar) anumite servicii, iar aceasta se obligă să plătească retribuţia convenită. (2) Obiectul contractului de prestări servicii îl constituie serviciile de orice natură.
63. Conform art. 971 alin. (1) din Codul civil, plata pentru servicii se efectuează după prestarea serviciilor.
64. În același timp, Colegiul civil reține că, în temeiul art. 7 Cod civil, în redacția Legii în vigoare începând cu 1 martie 2019, (1) *Legea civilă nu are caracter retroactiv. Ea nu modifică şi nici nu suprimă condiţiile de constituire a unei situaţii juridice constituite anterior, nici condiţiile de stingere a unei situaţii juridice stinse anterior.* **De asemenea, legea nouă nu modifică şi nu desfiinţează efectele deja produse ale unei situaţii juridice stinse sau în curs de realizare.** (2) Legea nouă este aplicabilă situaţiilor juridice în curs de realizare la data intrării sale în vigoare. (3) De la data intrării în vigoare a legii noi, efectele legii vechi încetează, cu excepţia cazurilor în care legea nouă prevede altfel. (4) În cazul situaţiilor juridice contractuale în curs de realizare la data intrării în vigoare a legii noi, legea veche va continua să guverneze natura şi întinderea drepturilor şi obligaţiilor părţilor, precum şi orice alte efecte contractuale, dacă legea nouă nu prevede altfel. (5) În situaţiile prevăzute la alin.(4), dispoziţiile legii noi se aplică modalităţilor de exercitare a drepturilor sau de executare a obligaţiilor, precum şi de înstrăinare, preluare, transformare sau de stingere a acestora. De asemenea, dacă legea nouă nu prevede altfel, clauzele unui act juridic încheiat anterior intrării în vigoare a legii noi contrare dispoziţiilor ei imperative sînt, de la această dată, lipsite de orice efect juridic. (6) Dispozițiile legii noi privitoare la termenele de prescripție atît extinctivă, cît și achizitivă (uzucapiune) se aplică termenului de prescripție care a început să curgă înainte de data intrării ei în vigoare și nu a expirat înainte de acea dată. În acest caz, termenul curs anterior se ia în cont. Începutul, suspendarea și întreruperea termenului de prescripție se determină, pentru perioada anterioară intrării în vigoare a legii noi, de legea veche. (7) Dacă termenul de prescripție prevăzut de legea nouă este mai scurt decît cel prevăzut de legea veche, atunci, începînd cu data intrării în vigoare a legii noi, începe să curgă un nou termen de prescripție în condițiile legii noi. În acest caz, termenul curs anterior nu se ia în cont. Dispozițiile prezentului alineat se aplică și în cazul în care legea nouă declară prescriptibil extinctiv dreptul la acțiune care conform legii vechi era imprescriptibil extinctiv. (8) În cazul menționat la alin. (7), dacă termenul de prescripție prevăzut de legea veche expiră înainte de termenul de prescripție prevăzut de legea nouă, prescripția se împlinește la expirarea termenului stabilit de legea veche.
65. **În fapt,** analizând și apreciind înscrisurile administrate și cercetate nemijlocit în ședința de judecată, admisibile, pertinente și concludente pentru judecarea completă și obiectivă a cauzei prin prisma prevederilor **art. art. 117 – 122 și art. 130 Cod de procedură civilă al RM**, **Colegiul civil constată următoarele circumstanțe de fapt:**
66. Din materialele cauzei rezultă că, la 3 august 2016, între SRL „Ialoveni-Gaz”, în calitate de beneficiar, și SRL „Merant Plus”, în calitate de antreprenor, a fost încheiat contractul de antrepriză nr. 19 (f.d. 12–15).
67. Potrivit pct. 1.1 din contract, antreprenorul SRL „Merant Plus” și-a asumat obligația de a executa, din materialele proprii și pe riscul său, lucrări suplimentare neincluse în volumele de lucrări pentru anul 2016 la obiectivul „Reparația Blocului Administrativ nr. 2 Filiala «Anenii

Noi-Gaz», etapa III, or. Anenii Noi", conform proiectului nr. 753 elaborat de SA „Verilarproiect", cu respectarea normelor tehnice în vigoare. La rândul său, beneficiarul SRL „Ialoveni-Gaz" s-a obligat să recepționeze lucrările executate și să achite costul acestora.

68. Conform pct. 2.3 din contract, în situația în care executarea lucrărilor impunea efectuarea unor volume suplimentare neprevăzute în devizul-ofertă, antreprenorul avea obligația de a informa în prealabil beneficiarul, în formă scrisă, înainte de executarea acestora. Numai după examinarea situației și aprobarea soluțiilor de către persoanele responsabile, beneficiarul urma să comunice în scris acordul sau dezacordul privind executarea lucrărilor suplimentare. Totodată, părțile au convenit că nerespectarea acestei obligații conferă beneficiarului dreptul de a solicita rezilierea contractului și repararea prejudiciului cauzat ori de a refuza suportarea cheltuielilor care depășesc devizul aprobat.
69. În acest context, Colegiul reține că prin contractul de antrepriză, antreprenorul se obligă să execute pe riscul său o anumită lucrare pentru client, iar acesta din urmă se obligă să recepționeze lucrarea și să achite prețul convenit. Obiectul unui asemenea contract poate consta atât în producerea ori transformarea unui bun, cât și în obținerea altor rezultate prin executarea unor lucrări.
70. Potrivit pct. 3.1 din contract, părțile au stabilit că valoarea lucrărilor prevăzute la pct. 1.1, aferente anului 2016, constituie 2.767.824,77 lei, inclusiv TVA, sumă determinată în baza devizelor (ofertelor) de cheltuieli prezentate de antreprenor în cadrul concursului nr. Ial-G-03/094/11-07-16.
71. Totodată, prin pct. 3.3 din contract, părțile au convenit că termenul de executare a lucrărilor este de patru luni calendaristice, respectiv în perioada august–noiembrie 2016, calculat de la data semnării contractului.
72. Ulterior, la 1 decembrie 2016, între aceleași părți a fost încheiat Acordul adițional nr. 1 la contractul de antrepriză nr. 19 din 3 august 2016 (f.d. 11).
73. Conform pct. 1.1 din Acordul adițional, antreprenorul și-a asumat executarea unor lucrări suplimentare, neincluse în volumele de lucrări pentru anul 2016, la același obiectiv – „Reparația Blocului Administrativ nr. 2 Filiala «Anenii Noi-Gaz», etapa III, or. Anenii Noi", în baza proiectului nr. 753 elaborat de SA „Verilarproiect", din materialele proprii și pe riscul său, iar beneficiarul s-a obligat să recepționeze și să achite costul acestora.
74. Potrivit pct. 2.1 din Acordul adițional, valoarea lucrărilor suplimentare a fost stabilită la suma de 756.550,46 lei, inclusiv TVA, în baza devizelor de cheltuieli suplimentare prezentate de antreprenor, aspect confirmat și prin devizul local de resurse nr. 01 – lucrări suplimentare de reparație capitală (f.d. 25–29).
75. Rezultă astfel că valoarea totală a lucrărilor contractate, stabilită prin pct. 3.1 din contractul de antrepriză și pct. 2.1 din Acordul adițional nr. 1, a constituit 3.524.375,23 lei.
76. Din conținutul pct. 2.2 și pct. 3.1 ale Acordului adițional nr. 1 rezultă că termenul de executare a lucrărilor, inclusiv a celor suplimentare, a fost prelungit până la 31 decembrie 2016, celelalte clauze și condiții ale contractului de antrepriză rămânând neschimbate.
77. Din scrisoarea de garanție nr. 12-01/17 din 12 ianuarie 2017 rezultă că SRL „Merant Plus", în calitate de antreprenor, și-a asumat, sub propria răspundere patrimonială, obligația de a finaliza lucrările rămase neexecutate la obiectivul „Reparația capitală a Blocului administrativ nr. 2 al Filialei «Anenii Noi-Gaz»", în conformitate cu lista lucrărilor restante anexată la această scrisoare și cu graficul de executare convenit (f.d. 30–38).

78. Totodată, din Anexa nr. 2 la scrisoarea de garanție din 12 ianuarie 2017 – reprezentând graficul de executare a lucrărilor restante, întocmit de antreprenor – rezultă că termenul final pentru executarea acestora a fost stabilit până la data de 1 aprilie 2017 (f.d. 39).
79. **Concluziile instanței de apel**
80. În ceea ce privește argumentele apelantului privitor la caracterul prescris al acțiunii civile, Colegiul constată că, Judecătoria Chișinău sediul Centru, prin încheierea din 06 martie 2023, a respins ca neîntemeiată cererea reprezentantului pârâtului SRL „Merant Plus" privind ridicarea excepției de tardivitate a acțiunii civile depuse de SRL „Ialoveni Gaz" către SRL „Merant Plus" (f.d.116-119).
81. Colegiul apreciază ca fiind neîntemeiate criticile referitoare la pretinsa tardivitate a acțiunii. Din actele dosarului rezultă că excepția prescripției extinctive a fost invocată în condițiile și la etapa procesuală prevăzute de art. 186[1] Cod de procedură civilă.
82. Potrivit art.267, 268, 271, 272 Cod civil (în redacţia Legii nr.1107 din 06.06.2002) termenul general în interiorul căruia persoana poate să-şi apere, pe calea intentării unei acţiuni în instanţă de judecată, dreptul încălcat este de 3 ani. Acţiunea privind apărarea dreptului încălcat se respinge în temeiul expirării termenului de prescripţie extinctivă numai la cererea persoanei în a cărei favoare a curs prescripţia, depusă pînă la încheierea dezbaterilor în fond. În apel sau în recurs, prescripţia poate fi opusă de îndreptăţit numai în cazul în care instanţa se pronunţă asupra fondului. Termenul de prescripţie extinctivă începe să curgă de la data naşterii dreptului la acţiune. Dreptul la acţiune se naşte la data cînd persoana a aflat sau trebuia să afle despre încălcarea dreptului. Dacă legea prevede altfel, prescripţia începe să curgă de la data cînd obligaţia devine exigibilă, iar în cazul obligaţiei de a nu face, de la data încălcării acesteia. În cazul în care dreptul subiectiv este afectat de un termen suspensiv sau de o condiţie suspensivă, termenul de prescripţie extinctivă începe să curgă de la data împlinirii termenului ori a realizării condiţiei. În raporturile juridice în care nu este stipulat termenul executării obligaţiei sau în care executarea poate fi cerută oricînd, termenul de prescripţie extinctivă începe să curgă de la data cînd debitorul trebuie să execute obligaţia. În acţiunile privind răspunderea delictuală, termenul de prescripţie extinctivă începe să curgă de la data cînd păgubitul a cunoscut sau trebuia să cunoască paguba şi pe cel care răspunde de ea.
83. Conform art.277, 278 Cod civil (în redacţia Legii nr.1107 din 06.06.2002) cursul prescripţiei extinctive se întrerupe: a) în cazul intentării unei acţiuni în modul stabilit; Dacă instanţa judecătorească a scos cererea de pe rol, cursul prescripţiei extinctive care a început pînă la intentarea acţiunii continuă fără întrerupere.
84. În continuare, Colegiul civil reține că, în conformitate cu prevederile art. 7 Cod civil, *în redacția Legii în vigoare începând cu 1 martie 2019, (6) Dispozițiile legii noi privitoare la termenele de prescripție atît extinctivă, cît și achizitivă (uzucapiune) se aplică termenului de prescripție care a început să curgă înainte de data intrării ei în vigoare și nu a expirat înainte de acea dată. În acest caz, termenul curs anterior se ia în cont.* ***Începutul, suspendarea și întreruperea termenului de prescripție se determină, pentru perioada anterioară intrării în vigoare a legii noi, de legea veche.*** *(7) Dacă termenul de prescripție prevăzut de legea nouă este mai scurt decît cel prevăzut de legea veche, atunci, începînd cu data intrării în vigoare a legii noi, începe să curgă un nou termen de prescripție în condițiile legii noi. În acest caz, termenul curs anterior nu se ia în cont. Dispozițiile prezentului alineat se aplică și în cazul în care legea nouă declară prescriptibil extinctiv dreptul la acțiune care conform legii vechi era imprescriptibil extinctiv. (8) În cazul*

menționat la alin. (7), dacă termenul de prescripție prevăzut de legea veche expiră înainte de termenul de prescripție prevăzut de legea nouă, prescripția se împlinește la expirarea termenului stabilit de legea veche.

85. În conformitate cu art. 394 Cod civil al RM (în redacția Legii modernizate), acțiunea privind apărarea dreptului încălcat se respinge în temeiul expirării termenului de prescripție extinctivă numai dacă persoana în a cărei favoare a curs prescripția, creditorii persoanei sau oricare altă persoană care are un interes legitim a ridicat excepția de tardivitate conform Codului de procedură civilă.
86. În conformitate cu art. 391 alin. (1) și (2) Cod civil al RM, termenul general în interiorul căruia persoana poate să-şi apere, pe calea intentării unei acţiuni în instanţă de judecată, dreptul încălcat este de 3 ani. Acţiunile privind apărarea drepturilor personale nepatrimoniale se prescriu numai în cazurile expres prevăzute de lege.
87. În temeiul art. 395 alin. (1) Cod civil al RM, termenul de prescripţie extinctivă începe să curgă de la data naşterii dreptului la acţiune. Dreptul la acţiune se naşte la data cînd persoana a aflat sau trebuia să afle despre încălcarea dreptului.
88. În conformitate cu art. 402 Cod civil al RM, (1) Dacă instanța de judecată a restituit cererea, a scos cererea de pe rol sau a anulat ordonanța judecătorească, cursul prescripției extinctive care a început pînă la intentarea acțiunii continuă fără întrerupere. (2) Cu toate acestea, dacă reclamantul, în termen de 6 luni de la data cînd a devenit irevocabilă încheierea de restituire a cererii, de scoatere a cererii de pe rol sau de anulare a ordonanței, depune o nouă acțiune, prescripția este considerată întreruptă prin acțiunea precedentă cu condiția ca noua acțiune să fie admisă.
89. În fapt, obiectul acțiunii reiese din contractul nr.19 din 03.08.2016 și a acordului adițional nr.1 din 01.12.2016, conform cărora lucrările urmau a fi executate pînă la 01.04.2017 și dreptul reclamantei la înaintarea acțiunii a apărut la data de 02.04.2017, iar cererea de chemare în judecată, pe calea justiției, a fost depusă la data de 08.07.2020.
90. Astfel, ținând cont de faptul că, iniţial acţiunea civilă a fost înaintată la data de 07.02.2020, fiind restituită la 14.02.2020, înaintată repetat la 28.02.2020, restituită la 05.03.2020, înaintată repetat la 16.03.2020 și restituită la 04.05.2020, Colegiul civil constată că acțiunea civilă a fost depusă în instanța de judecată cu respectarea termenului și condițiilor prevăzute de art. 391 coroborat cu art. 402 Cod civil al RM (în redacția Legii de modernizare).
91. În continuare, privitor la fondul cauzei civile, în baza circumstanțelor de fapt constatate și a normelor de drept aplicabile, reieșind inclusiv din explicațiile părților, rezultă că SRL „Ialoveni-Gaz”, pretinzând că antreprenorul SRL „Merant Plus” nu și-a executat integral obligațiile asumate prin contractul de antrepriză și acordul adițional, la 07 mai 2019, i-a adresat o somație prin care a solicitat executarea obligațiilor contractuale, cu referire la clauzele prevăzute la pct. 2.4 și pct. 3.3 din contract (f. d. 21).
92. În această privință, din materialele cauzei rezultă că, ulterior, prin somația nr. 1316, înregistrată la SRL „Ialoveni-Gaz” la 18 decembrie 2019, SRL „Merant Plus” a solicitat achitarea, în termen de 5 zile, a sumei de 356 559,81 lei, reprezentând soldul pretins restant, menționând că, în lipsa soluționării amiabile a litigiului, va recurge la valorificarea drepturilor sale în instanța de judecată (f.d. 16–17).
93. Prin răspunsul nr. 789 din 23 decembrie 2019, reclamanta a respins pretențiile formulate de antreprenor ca fiind neîntemeiate, precizând că obligația de plată a diferenței solicitate va putea fi executată numai după îndeplinirea de către SRL „Merant Plus” a obligațiilor asumate

prin Acordul adițional nr. 1 din 01 decembrie 2016, respectiv după executarea și recepționarea lucrărilor suplimentare contractate (f. d. 20).

94. Tot la 23 decembrie 2019, SRL „Ialoveni-Gaz” a adresat pârâtei o nouă somație, prin care a propus soluționarea amiabilă a litigiului și a solicitat finalizarea lucrărilor restante, precum și prezentarea procesului-verbal de recepție a lucrărilor suplimentare aferente obiectului prevăzut în acordul adițional (f.d. 18–19).
95. Întrucât demersurile extrajudiciare nu au condus la executarea obligațiilor asumate de antreprenor, reclamanta s-a adresat instanței de judecată, solicitând rezoluțiunea contractului de antrepriză nr. 19 din 03 august 2016 și a Acordului adițional nr. 1 din 01 decembrie 2016, restituirea sumei de 399 990 lei, achitată cu titlu de remunerație pentru lucrările suplimentare neexecutate, precum și încasarea cheltuielilor de judecată reprezentate de taxa de stat în cuantum de 11 999,70 lei.
96. Colegiul reține că, potrivit art. 957 alin. (1) din Codul civil, după executarea lucrării, clientul este obligat să recepționeze lucrarea în modul, la locul și în termenul stabilit de lege sau de contract.
97. De asemenea, conform art. 966 alin. (1) din Codul civil, după recepţionarea lucrării, clientul este obligat să plătească retribuţia convenită de părţi, dacă legislaţia sau contractul nu prevăd plata în rate, sau în alt mod. (2) Clientul are dreptul să reţină din retribuţie o sumă suficientă pentru a acoperi rezervele pe care le-a făcut la recepţionare privind viciile lucrării, pînă vor fi făcute reparaţiile sau corecţiile necesare.
98. Din explicațiile părților și din înscrisurile administrate rezultă că SRL „Ialoveni-Gaz” și-a executat obligațiile de plată aferente contractului de antrepriză, achitând în total suma de 3 134 592,43 lei, dintre care integral valoarea lucrărilor prevăzute în contractul principal, în cuantum de 2 767 824,77 lei, și parțial valoarea lucrărilor prevăzute de Acordul adițional nr. 1, rămânând neachitată suma de 356 559,81 lei (f.d. 157–162).
99. Totodată, actul de verificare a decontărilor reciproce din 03 ianuarie 2018, semnat de ambele societăți, confirmă existența unui sold creditor în favoarea SRL „Merant Plus” în sumă de 356 559,81 lei la data de 31 decembrie 2017, aceeași situație fiind consemnată și în actul de verificare din 01 noiembrie 2019 (f.d. 22; 24).
100. SRL „Ialoveni-Gaz” a invocat că neexecutarea obligațiilor asumate de antreprenor îi conferă dreptul de a solicita rezoluțiunea contractului și repararea prejudiciului cauzat prin neexecutare.
101. În același timp, din materialele dosarului rezultă că reclamanta a acordat SRL „Merant Plus” un termen suplimentar pentru executarea lucrărilor suplimentare prevăzute de Acordul adițional nr. 1, însă aceasta nu și-a executat obligațiile la solicitare și nici ulterior.
102. În aceste condiții, Colegiul apreciază că SRL „Ialoveni-Gaz” era îndreptățită să invoce dispozițiile art. 916 alin. (1) din Codul civil, potrivit cărora creditorul poate declara rezoluțiunea contractului în cazul unei neexecutări esențiale.
103. Or, conform art. 617 alin. (2) lit. b) din Codul civil, neexecutarea este esențială atunci când executarea exactă a obligației constituie un element determinant al contractului.
104. De asemenea, art. 621 alin. (1) și alin. (3) din Codul civil reglementează efectele rezoluțiunii în cazul obligațiilor divizibile, inclusiv în materia contractului de antrepriză, permițând rezoluțiunea doar cu privire la partea neexecutată a raportului contractual.
105. Analizând ansamblul probelor administrate, Colegiul constată că SRL „Merant Plus” nu și-a executat obligațiile asumate prin pct. 1.1 din Acordul adițional nr. 1, împrejurare ce constituie o neexecutare esențială în sensul dispozițiilor legale citate.

106. Colegiul reține că, deși antreprenorul și-a asumat executarea lucrărilor suplimentare, a încasat o parte din remunerația aferentă acestora și a garantat expres finalizarea lucrărilor prin scrisoarea de garanție din 12 ianuarie 2017, obligațiile respective nu au fost executate.
107. Din interpretarea acestor clauze rezultă că obligația beneficiarului de plată integrală era condiționată de executarea lucrărilor și de îndeplinirea formalităților de recepție prevăzute de contract.
108. Astfel, potrivit pct. 3.4 din contract, lucrările executate urmau să fie achitate lunar pe baza proceselor-verbale de recepție semnate de părți, iar materialele utilizate trebuiau confirmate prin facturi fiscale anexate.
109. Conform pct. 3.5 și pct. 3.6 din contract, beneficiarul urma să achite lunar 90% din valoarea lucrărilor recepționate, diferența finală devenind exigibilă doar după finalizarea efectivă a lucrărilor și semnarea procesului-verbal de recepție finală.
110. Aceeași regulă este reiterată și în pct. 2.2 din Acordul adițional nr. 1, care condiționează recepția finală de întocmirea procesului-verbal de terminare a lucrărilor.
111. Prin urmare, obligația reclamantei de achitare integrală a prețului era subordonată finalizării lucrărilor și recepției acestora în condițiile convenite. Or, pârâta nu a făcut dovada că ar fi prezentat reclamantei procesul-verbal de recepție finală a lucrărilor suplimentare prevăzute în Acordul adițional nr. 1.
112. În aceste condiții, Colegiul apreciază ca fiind întemeiată concluzia primei instanțe privind existența unei neexecutări contractuale esențiale și justificarea rezoluțiunii contractului de antrepriză nr. 19 din 03 august 2016 și a Acordului adițional nr. 1 din 01 decembrie 2016, în partea obligațiilor rămase neexecutate.
113. În ceea ce privește capătul de cerere privind restituirea sumei de 399 990 lei, Colegiul constată că această sumă reprezintă partea din remunerația aferentă lucrărilor suplimentare deja achitată de beneficiar, deși respectivele lucrări nu au fost executate. Valoarea totală a lucrărilor prevăzute în acordul adițional era de 756 550,46 lei, iar diferența neachitată constituia 356 559,81 lei, rezultând că suma efectiv plătită pentru lucrările neexecutate este de 399 990 lei.
114. În consecință, Colegiul constată legală și întemeiată obligarea SRL „Merant Plus” la restituirea către SRL „Ialoveni-Gaz” a sumei de 399 990 lei, reprezentând prestația executată fără contraprestația corespunzătoare.
115. De asemenea, dreptul beneficiarului de a solicita repararea prejudiciului rezultat din neexecutarea obligațiilor antreprenorului este prevăzut expres și la pct. 4.7 din contractul de antrepriză.
116. Referitor la critica apelantului privind aplicarea legii materiale în timp, Colegiul constată că sunt pasibile de a fi respinse.
117. Or, în conformitate cu prevederile art. 7 Cod civil, în redacția Legii în vigoare începând cu 1 martie 2019, (1) Legea civilă nu are caracter retroactiv. Ea nu modifică şi nici nu suprimă condiţiile de constituire a unei situaţii juridice constituite anterior, nici condiţiile de stingere a unei situaţii juridice stinse anterior. De asemenea, legea nouă nu modifică şi nu desfiinţează efectele deja produse ale unei situaţii juridice stinse sau în curs de realizare. (2) Legea nouă este aplicabilă situaţiilor juridice în curs de realizare la data intrării sale în vigoare. (3) De la data intrării în vigoare a legii noi, efectele legii vechi încetează, cu excepţia cazurilor în care legea nouă prevede altfel. (4) În cazul situaţiilor juridice contractuale în curs de realizare la data intrării în vigoare a legii noi, legea veche va continua să guverneze natura şi întinderea drepturilor şi obligaţiilor părţilor, precum şi

orice alte efecte contractuale, dacă legea nouă nu prevede altfel. (5) În situaţiile prevăzute la alin.(4), dispoziţiile legii noi se aplică modalităţilor de exercitare a drepturilor sau de executare a obligaţiilor, precum şi de înstrăinare, preluare, transformare sau de stingere a acestora. De asemenea, dacă legea nouă nu prevede altfel, clauzele unui act juridic încheiat anterior intrării în vigoare a legii noi contrare dispoziţiilor ei imperative sînt, de la această dată, lipsite de orice efect juridic.

118. Astfel, deși prima instanță a făcut trimitere la unele dispoziții ale Codului civil în redacția modernizată, raportul juridic litigios este guvernat de prevederile Codului civil în redacția în vigoare până la 1 martie 2019, în vigoare la data constituirii situației juridice, întrucât contractul de antrepriză a fost încheiat la 3 august 2016, iar obligațiile contractuale au luat naștere anterior intrării în vigoare a Legii nr. 133/2018**. În același timp, este întemeiat a reține că, Legea nouă este aplicabilă situaţiilor juridice în curs de realizare la data intrării sale în vigoare.**
119. Astfel, soluția pronunțată de prima instanță este conformă dispozițiilor legale aplicabile raportului juridic litigios, iar argumentele apelantului în această privință nu constituie în sine un temei pentru casarea unei hotărâri legale în fond, inclusiv în sensul art. 386 alin. (2) Cod de procedură civilă.
120. Colegiul reține că din ansamblul probelor administrate rezultă fără echivoc că între părți au existat două raporturi obligaționale distincte: contractul de antrepriză nr. 19 din 3 august 2016 și Acordul adițional nr. 1 din 1 decembrie 2016. Prima instanță a constatat în mod corect că lucrările aferente contractului principal au fost executate și achitate integral, în timp ce litigiul privește exclusiv obligațiile asumate prin Acordul adițional nr. 1, referitoare la executarea lucrărilor suplimentare.
121. Din această perspectivă, Colegiul apreciază ca neîntemeiat argumentul apelantului potrivit căruia recunoașterea de către reclamantă a executării contractului principal ar exclude dreptul de a rezoluționa contractul și a beneficia de efectele juridice care au survenit în mod legal și întemeiat. Or, obiectul acțiunii nu îl constituie neexecutarea lucrărilor prevăzute în contractul inițial, ci neexecutarea obligațiilor asumate prin acordul adițional, care reprezintă o convenție distinctă, chiar dacă este accesorie contractului principal.
122. În consecință, Colegiul constată că instanța de fond a stabilit corect situația de fapt, a apreciat în mod complet și obiectiv probele administrate și a aplicat în mod corespunzător normele de drept material și procesual incidente cauzei. Argumentele formulate în apel reprezintă, în esență, o reiterare a alegațiilor invocate în prima instanță, care au fost examinate și combătute prin considerente temeinice și legale.
123. În ceea ce privește compensarea cheltuielilor de judecată, se constată că, aplicând corect prevederile art. 94 alin. (1) din Codul de procedură civilă, deoarece prin ordinul de plată nr. 281 din 30 ianuarie 2020 se constată că reclamanta a achitat taxa de stat în cuantum de 11 999,70 lei la depunerea cererii de chemare în judecată (f.d. 3), iar acțiunea a fost admisă, Colegiul conchide asupra temeiniciei obligării pârâtului la compensarea integrală a cheltuielilor de judecată.
124. Corespunzător, deoarece argumentele apelantului sunt întemeiate pe aprecierea subiectivă a probelor administrate și a faptelor constatate, respectiv pe interpretarea eronată a normelor de drept material și procedural, instanța de apel consideră că circumstanțele constatate nu constituie temei de casare a hotărârii judecătorești și pronunțare a unei noi hotărâri judecătorești, motivele apelantului fiind formale în această privință.

125. Or, săvîrşirea altor încălcări decît cele consemnate la art. 388 alin. (1) Cod de procedură civilă al RM, constituie temeiul casării hotărârii numai dacă ele au dus sau au putut duce la soluţionarea eronată a cauzei, circumstanțe de fapt și drept care nu au fost constatate în proces, respectiv nu există temei de casare a hotărârii judecătorești în conformitate cu art. 388 alin. (2) Cod de procedură civilă al RM.
126. Prin urmare, în conformitate cu art. 386 – 388 Cod de procedură civilă al RM și ținând cont de faptul că o hotărîre legală în fond nu poate fi casată numai din motive formale, Colegiul civil conchide că nu există temei de casare sau modificare a hotărârii judecătorești.
127. **În concluzie,** având în vedere circumstanțele de fapt constatate și normele de drept aplicabile, deoarece circumstanțele importante pentru examinarea cauzei au fost constatate şi elucidate pe deplin de prima instanță, concluziile primei instanțe nefiind în contradicție cu circumstanțele de fapt constatate, la emiterea hotărârii judecătorești prima instanță a aplicat corect normele de drept material și procedural, iar apelul declarat este neîntemeiat, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru ajunge la concluzia să respingă apelul declarat de SRL „Merant Plus” și să mențină hotărârea Judecătoriei Chișinău sediul Centru din 16 decembrie 2024.
128. **Compensarea cheltuielilor de judecată în apel:** În conformitate cu prevederile art. 94 Cod de procedură civilă al RM, ținând cont de faptul că instanța de apel respinge apelul declarat, iar partea intimată nu a înaintat cereri proprii privind compensarea cheltuielilor de judecată, Colegiul civil constată că, la adoptarea deciziei în apel, nu există temei de compensare a cheltuielilor de judecată în instanța de apel.
129. În conformitate cu prevederile art. 385 lit. a), art. art. 389 – 390 Cod de procedură civilă al RM, Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru, –

D e c i d e :

Se respinge apelul declarat de SRL „Merant Plus”.

Se menține hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 16 decembrie 2024, prin care a fost admisă acțiunea civilă înaintată de SRL „Ialoveni Gaz” împotriva SRL „Merant Plus” privind rezoluțiunea contractului de antrepriză și a acordului adițional, restituirea sumei, precum și compensarea cheltuielilor de judecată.

Decizia integrală se întocmeşte în termen de 45 de zile lucrătoare de la pronunţarea dispozitivului deciziei şi se publică pe pagina web a instanţei judecătoreşti.

Decizia este definitivă din momentul pronunţării, dar poate fi atacată cu recurs la Curtea Supremă de Justiție, iar recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere şi nu poate fi restabilit.

Preşedintele şedinţei, judecătorul – Ana Panov

Judecătorii – Svetlana Vîșcu

Elena Bolocan

Actul judecătoresc este public și poate fi accesat pe pagina
web a instanței www.cac.instante.justice.md.